

کارآفرینی اجتماعی فراتر از کارآفرینی اقتصادی

مریم روستا

roostamaryam@yahoo.com

محمد مهدی حیدری

heydariroosta@yahoo.com

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پردازش علمی

چکیده

این مقاله، ابتدا به بررسی تعاریف کارآفرینی اجتماعی (SOCIAL ENTREPRENEURSHIP) از دیدگاه چندین نویسنده می‌پردازد، سپس ویژگیهای مربوط به کارآفرینان اجتماعی و آنچه که این کارآفرینان را از کارآفرینان معمولی متمایز می‌سازد، مطرح شده است، در ادامه به تشرییع عوامل حیاتی موفقیت در کارآفرینی اجتماعی، اعم از صداقت، دلبستگی، روشنی هدف، تعهد، شهامت، ارزشهای اساسی، تمرکز بر مشتری، برنامه ریزی، اقدام و انعطاف‌پذیری، پرداخته شده است.

از جدیدترین موضوعاتی که در عرصه کارآفرینی، در کنار کارآفرینی سازمانی و اقتصادی، در محاذی علمی مورد توجه قرار گرفته، کارآفرینی اجتماعی است. این مقوله در صورتی که در جامعه نهادینه شود می‌تواند نقش مهمی در رفع مشکلات اجتماعی ایفا کند. بر این اساس در این مقاله سعی شده است تا با ارائه تعاریفی از کارآفرینی اجتماعی و ویژگیهای کارآفرینان اجتماعی و معروفی عواملی که برای موفقیت در آن ضروری هستند، گامی در جهت شناساندن بهتر این مقوله بردارد.

تعاریف کارآفرینی اجتماعی

در رابطه با مفهوم کارآفرینی اجتماعی، نویسنده‌گان تعاریف متفاوتی ارائه کرده‌اند که در زیر به تعدادی از آنها اشاره می‌شود:

(WEERAWARDENA, 2006)

کوک، داس و میشل : کارآفرینی اجتماعی، طراحی شراکت اجتماعی بین بخش‌های عمومی- اجتماعی و تجارتی به منظور مهار قدرت بازار، در جهت منافع عمومی است (کوک، داس و میشل، ۲۰۰۲).

تمامسون و همکاران: فرایند افروزندهای جدید و متفاوت با هدف ایجاد سرمایه اجتماعی با تمرکز بر اقداماتی که توسط شاغلان بخش خصوصی، به عهده گرفته شده است (تمامسون و همکاران، ۲۰۰۰).

سولیوان و مرت: جستجو برای شناسایی فرستهایی که به تاسیس سازمانهای اجتماعی جدید و نوآوری مستمر در آنها منجر می‌شود (سولیوان و مرت، ۲۰۰۳).

لیدبیتر: شناسایی منابعی که از آنها به میزان کمی استفاده شده و استفاده بیشتر از آنها برای رفع نیازهای اجتماعی. (لیدبیتر، ۱۹۹۷).

ویژگیهای کارآفرینان اجتماعی

کات فرد می‌نویسد که کارآفرینان اجتماعی و اقتصادی هر دو به چشم اندازها و فرسته‌ها توجه داشته، توانایی یکسانی در مقاعد و توانمند کردن دیگران دارند، به گونه‌ای که به آنها کمک می‌کنند تا دیدگاهها و چشم اندازهایشان را به سمت واقعیت تغییر دهند. بیشتر نویسنده‌گان این طور بیان کرده‌اند که

**کارآفرینان اجتماعی،
برقراری عدالت و تغییر
اجتماعی را به عنوان رسالت
خود در نظر می‌گیرند.**

میانجیگری را دارا هستند و قادرند که دامنه وسیعی از افراد متمایز را توانند سازند و سازماندهی کنند (شریل، ۲۰۰۰). به طور عمده، آنچه این کارآفرینان را از کارآفرینان معمولی متمایز می‌سازد تعهد اجتماعی و تمایل کم به پاداش مالی آنهاست. جانسون در بررسی کارآفرینان اجتماعی در بخش خصوصی کانادا، بیان می‌کند که این افراد با حس نیرومندی نسبت به عدالت اجتماعی به فعالیتهای انتفاعی به عنوان ابزاری برای رسیدن به هدف می‌نگرند (روپر و چن، ۲۰۰۵). تمامسون و همکارانش بیان کرده‌اند که شکیباتی و داشتن چشم انداز از ویژگیهای ضروری برای انجام یک اقدام مخاطره‌آمیز اجتماعی است. در اینون کارآفرینان اجتماعی را افرادی خلاق می‌داند که قابلیت تغییر عقیده خود را دارند و تواناییهایی از جمله تشخیص فرصت‌ها، سبک رهبری جمعی، توانایی کار تیمی و انگیزه بلندمدت جامعه‌گرای دارا می‌باشند. اگر چه بیشتر این ویژگیها ممکن است منحصر به کارآفرینان اجتماعی نباشد و سایر افراد کارآفرین هم آنها را دارا باشند، اما کارآفرینان اجتماعی که این ویژگیها را دارند در ابتکارهای خود و ناشیهای اجتماعی که بر جوامع خواهند داشت، متفاوت خواهند بود (روپرتس و وودز، ۲۰۰۰).

عوامل حیاتی موفقیت در کارآفرینی اجتماعی

۱) صفات

نخستین عامل حیاتی موفقیت در کارآفرینی اجتماعی، صفات است. شروع یک اقدام مخاطره‌آمیز یا حتی یک استراتژی کسب در آمد، به اندازه کافی مشکل است، بنابراین یک کارآفرین اجتماعی باید در تولید یا خدمتش، بازارش، رقباً، منابعش و بسیاری عوامل دیگر که در شکست یا موفقیتش تأثیر گذار هستند، صدقیق باشد (بوشی، ۱۹۹۸).

۲) دلیستگی، شور و شوک

فردی که در مسیر کارآفرینی اجتماعی گام بر می‌دارد، باید به این کار دلیستگی داشته باشد و باید در این امر پر شور و

با اشتیاق باشد. اگر فکر کند که بایدی در انجام این کار وجود دارد و به اجرای فعالیت کند، نمی‌تواند یک کارآفرین اجتماعی موفق باشد (همان).

۳) روشی هدف

مورد سوم روشی هدف است. در این جا دو پرسش مطرح می‌شود: اول اینکه چرا سازمان در مسیر کارآفرینی اجتماعی قدم برداشته است؟ و دوم اینکه چه نیروهای هدایتگری شما را در این مسیر حرکت می‌دهند؟ این موضوع مهمی است که، اعضاً تیم کارآفرینانه پیش از اینکه فرایند برنامه ریزی را شروع کنند در رابطه با این پرسشها به اجماع برسند، زیرا که شما برای اینکه بتوانید پاسخ محکمی برای متقدانتان داشته باشید، به اجماع نیاز خواهید داشت. در اینجا چهار دلیل منطقی ارائه می‌شود:

رسالت سازمان: ما این کار را انجام می‌دهیم، زیرا که قادرخواهیم بود به افراد پیشتری خدمت رسانی کنیم.

بقاء: ما این کار را انجام می‌دهیم، زیرا که منابع قدیمی تامین وجوه، دیگر به اندازه کافی بازدهی ندارند.

فرضیت: ما این کار را انجام می‌دهیم، زیرا که بازار، ما را به سمت خودش می‌کشاند و این فرضیت را فراهم می‌آورد که برای خدماتی که ارائه می‌دهیم تقاضاهایی را تجربه کنیم.

آزادی: اگر ما بتوانیم وجوه مورد نیاز خود را تامین کنیم، دیگر توسط اولویت‌ها و محدودیت‌هایی که از سوی دیگران بر ما تحمیل می‌شود، محدود نمی‌شویم.

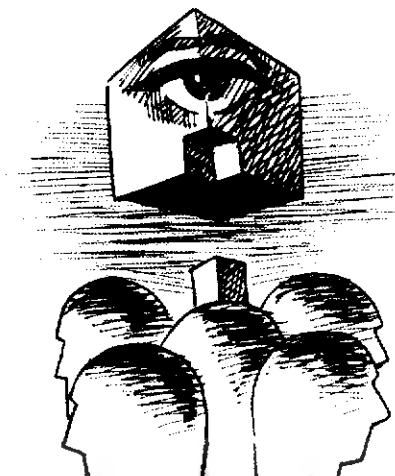
این چهار واژه دلیل عده‌ای است برای موفقیت سازمان. البته روشی هدف جنبه دیگری هم دارد که به همین اندازه مهم است و آن پاسخ به این پرسش است: چه تصویری از موفقیت دارید؟ مهم است

که شما هدف‌های بلند مدت خود را پیش از شروع به کار، تعریف کنید. اگر این کار را انجام ندهید شما هرگز قادر نخواهید بود موفقیت‌تان را به دیگران نشان دهید (همان).

۵) شهامت

یک کارآفرین اجتماعی شدن شهامت می‌خواهد؛ چه شخصی و چه سازمانی. برای ایجاد تغییر در موارد پادشاهی شهامت نیاز است زیرا که هر سازمان یک فرهنگ سازمانی دارد که شهامت را به شیوه خود به دست می‌آورد و این فرهنگ وجود دارد چه ما از آن آگاه باشیم، چه نباشیم. این فرهنگ مجموعه‌ای از ارزش‌های مشترک

است که به ما می‌گوید ما که هستیم و برای چه اینجا مانده ایم و چگونه باید با دیگران رفتار کنیم و نظایر آن. در مجموع، تغییر فرهنگ سازمان کار ساده‌ای نیست. آیا شما می‌توانید تصمیم‌های قاطعی بگیرید؟ آیا شما به ریسک کردن تمایل دارید؟ (همان)

۶) ارزش‌های مهم و اصلی

سازمان باید مجموعه‌ای از چهار یا پنج ارزش اساسی را که به روشی بیان و نهادینه شده و پیوسته تقویت می‌شود، دارا باشد. پیش از اینکه شروع به کار کنید، ارزش‌های اصلی تان را شناسایی کرده، مطمئن شوید که آنها سنجیده شده هستند. آنها را براساس برنامه استراتژیکی تان و برنامه‌های عملیاتی سالیانه تان تدوین کنید و باجدیت به پیگیری و کنترل آنها پردازید. پیشرفتان را دست کم سالی یک‌بار سنجیده و اعلام کنید (همان).

۷) تمرکز بر مشتری

هفتمن عامل موفقیت در کارآفرینی اجتماعی، تمرکز بر مشتری است. در این بحث تفاوت عمدۀای وجود دارد بین کشیدن محصولات یا خدمات به سوی بازار و از طرفی، کشش محصولات از سوی بازار. در حالت اول شما محصولات خود را تولید می‌کنید یا خدمات خود را ارائه می‌دهید، سپس به دنبال مشتری برای آنها می‌گردید. در حالی که در حالت دوم شما مشتریان و خدمات گیرنده‌گان خود را شناسایی و نیازهای آنها را بررسی می‌کنید و سپس محصولات یا خدمات خود را ارائه می‌دهید که در این صورت بازار و خدمات گیرنده‌گان شما را به سوی خود می‌کشند. این در حالی است که در حالت اول عکس این قضیه صادق است و شما محصولات و خدماتتان را به سوی آنها هل می‌دهید.

به منظور موفقیت در کارآفرینی اجتماعی باید حالت دوم حاکم باشد و پس از نیاز سنجی مشتریان و خدمات گیرنده‌گان اقدام به ارائه محصول و خدمات شود (همان).

۸) مشترک برای برنامه ریزی

در کسب و کارهای کوچک نو در صد شکستها ناشی از اشتباه‌های مدیران است

۴) تعهد
مورد چهارم، تعهد است. متناسبانه

این رومی توانند نیازهای واقعی را تشخیص دهند و به آنها با روش‌هایی هدفمند و با معنا پاسخ دهند. این اشخاص به داشتن یک بینش برای تغییرهای اجتماعی نیاز دارند و با انگیزه سودآوری تحریک نمی‌شوند و اگر خواهان این هستند که تاثیری عده و مهم بر اجتماعات اطراف خود بگذارند و حمایت شوند، باید از توانایی تشویق دیگران و ارتباطات خوب، به بهترین شکل بهره مند باشد.

برای تشخیص نیازهای واقعی و کسب تصور و بینش مطلوب، تحریک و تشویق دیگران، غلبه بر موائع و خطرات در این فرایند و به طور کلی موفقیت در آن، توجه به عوامل حیاتی موفقیت: (صدقت، دلبستگی، روشنی هدف، تعهد، شهامت، ارزش‌های اساسی و مهم، برنامه‌ریزی انعطاف و اقدام) امری اجتناب‌ناپذیر خواهد بود. □

منابع :

- 1-Boschee jerr, Merging Mission And Money : A Board Member's Guide To Social Entrepreneurship,The national center for non profit boards, (1998)
- 2- Roper Juliet & Cheney george," Leadership, Learning and Human Resource Management, The Meaning of Social Entrepreneurship Today", Journal of Corporate Governance, vol. 5, no. 3. (2005), 95-104
- 3- Roberts Dave ,Woods Chirstine" Social Entrepreneurship:How Intentions To a Social Enterprise Get Formed", ISEI business schoole university of Navara. (2000).
- 4- Weerawardena jay& Mort illian sulivan , " Investigating Social Entrepreneurship: A Multidimensional Model", Jormal of World Business.no. 41. (2006), 21-35
- 5- Johnson sherrill, "Literature Review on Social Entrepreneurship", Canadian Center for Social Entrepreneurship. (2000).

- مریم روستا: کارشناس ارشد مدیریت دولتی از دانشگاه تهران، پردیس قم
- محمدمهدی حیدری: کارشناس ارشد مدیریت دولتی از دانشگاه تهران، دانشکده مدیریت

**برقراری ارتباط،
همدلی، به شوق آوردن
و میانجی گری، بروخی از
ویژگیهایی هستند که در
کارآفرینان اجتماعی فضیلت
به کارآفرینان اقتصادی
نموده بیشتری دارند.**

و نه عوامل دیگر. متسفانه بیشتر افراد بی‌حصوله هستند و برای پریلن به سمت گام‌های بعدی و سوسه می‌شوند . در حالی که باید برنامه ریزی کرد و برای آن مشتاق بود. در اینجا برای کمک به شما در امر برنامه ریزی، سه پیشنهاد ارائه می‌شود:

- تقاضای کمک کنید : اطمینان داشته باشید که تیم برنامه ریزی شما مشکل از مربیان و کارآفرینان موقعي است که در ساخت کسب و کارهای کوچک و یا متوسط خود، به خوبی عمل کرده اند. این گونه افراد معیارهای واقعی و ارزشمند را به خوبی مشخص می‌سازند.

- فردی را در رهبری تیم برنامه ریزی قرار دهید: تیم برنامه ریزی شما به یک رهبر نیاز دارد، به ویژه زمانی که برنامه ریزی کارآفرینان جامعی را شروع می‌کنید. انتظار نداشته باشید که کارکنانتان علاوه بر وظیفه خودشان این کار را هم بپذیرند.

- محیطی آرام فراهم کنید: زمانی که تیم تان را انتخاب کردید، برای اینکه مطمئن شوید که همه افراد با چارچوب استراتژیک شما راحت هستند و بر پاسخ پنج پرسش زیر توافق دارند فرصتی را اختصاص دهید:

چشم انداز ما چیست (چگونه می‌خواهیم دنیا را تغییر دهیم)? رسالت ما چیست؟ ارزش‌های اساسی که ما را هدایت می‌کند، چیست؟ برای انجام این فرایند چه نیروهایی ما را هدایت می‌کند؟ چه نتایجی را انتظار داریم؟(همان).

(۹) اقدام کردن
برای انجام دادن کاری، شما هرگز تمام منابعی را که نیاز دارید نخواهید داشت. یک کارآفرین واقعی در حرکت به سمت جلو و انجام دادن کار است که منابع را به دست می‌آورد. در حالی که یک کارآفرین ترسو صبر می‌کند تا زمانی که یک برنامه کامل داشته، تمامی منابع را در اختیار داشته باشد، اقدام به کاری کند. این در حالی است که یک برنامه بسیار خوب که امروزه با اشتیاق اجرا می‌شود، یک برنامه کامل را که فردا انجام خواهد شد، شکست می‌دهد(همان).

۱۰) انعطاف داشتن

آخرین عامل حیاتی موفقیت، انعطاف داشتن و توانایی فی البداهه ساختن (کسی که بدون مقدمه و آمادگی، چیزی را می‌سازد) است. برای انجام دادن یک کار، همیشه تنها یک راه درست وجود ندارد. موفقیت و سر فرازی به سوی افراد و سازمان‌هایی خواهد رفت که یاد بگیرند چگونه خود را به سرعت با محیط و شرایط تطبیق دهند (همان).

نتیجه گیری
کارآفرینان اجتماعی، ویژگیها و رفتارهایی شبیه به کارآفرینان اقتصادی (مانند: رهبری خوب و مهارت‌های مدیریتی) دارند، ولی آنها بیشتر با کارها و فعالیتهای دلسوزانه و حمایت کننده ارتباط دارند، تا کسب پول. آنها برای حل مشکلات اجتماعی تصور و بینش مطلوبی دارند، دیگران را تشویق و تحریک می‌کنند و دارای توانایی و ظرفیت غلبه بر موائع و خطرات در این فرایند هستند.
این کارآفرینان به اجتماع نزدیکترند، از